

In dierbare herinnering aan

Piet Bakker

Pa werd geboren op 23 december 1927 te Oude Niedorp (NH), hij was de derde zoon uit een gezin van 21 kinderen. Als gevolg van zijn drang naar vrijheid en zelfstandigheid maakte hij zich al vroeg los van het ouderlijke huis door al op 18 jarige leeftijd te gaan werken als internationaal chauffeur. Na zijn eerste baan bij Leeghwater, volgden nog vele andere werkgevers, waaronder een wegebouw bedrijf dat de weg tussen Haaksbergen en Eibergen aan ging leggen. Doordat hij toen in Haaksbergen in de kost was, leerde hij Anny, de dochter van bakker Hoytink kennen waarmee hij in 1961 in het huwelijk trad. Zij kregen twee zonen, in 1962 werd Rob aan 't Kempke geboren en in 1966 zag Marc het eerste levenslicht aan de Ververstraat. Piet was vaak met de vrachtwagen op pad, waardoor de zorg voor het gezin grotendeels voor moeder's rekening kwam. Een taak die zij door haar huiselijke en zorgzame karakter met verve vervulde. Waar mogelijk droeg Piet ook zijn steentje bij in de opvoeding, maar omdat hij een echte levensgenieter was met een flamboyant karakter, botsten zijn opvattingen over zijn levensstijl nog wel eens met die van Anny. Toch hielden ze veel van elkaar. Met het hele gezin werden vaak tripjes gemaakt en we gingen met vakantie naar zijn familie aan de Noord-Hollandse kust, waar we met volle teugen van genoten. Toen in 1992 Anny na een ernstige ziekte overleed, was hij zwaar uit het veld geslagen. Zijn dappere en optimistische karakter zorgden ervoor dat hij de draad toch weer oppakte en probeerde, er toch

maar weer het beste van te maken. Groot was de klap toen Piet in 1995 een zwaar herseninfarct kreeg, en hij ernstig gehandicapt raakte. Na een lange revalidatie periode in het Roessingh was hij dankzij zijn kracht en doorzettingsvermogen na meer dan 6 maanden toch weer zo ver dat terugkeer naar huis mogelijk was. Het vertrouwde huis aan de Ververstraat moest ingeruild worden voor een aangepaste woning aan de Pr. Bernhardstraat, vol goede moed begon Piet hier aan een nieuwe levensfase. Op de scootmobiel, samen met zijn trouwe hondenmaatje Casper werd hij een bekende verschijning in Haaksbergen. Onmiskenbaar kwamen zijn goedaardige en zachte karaktertrekken nu naar voren, een lieve, rustige man met grote belangstelling voor zijn familie en alle mensen om hem heen. Huiselijk, gastvrij, dankbaar voor alle hulp en bezoeken die hij kreeg. Ondanks de frustratie over zijn handicap tevreden terugkijkend op een leven dat hij "echt geleefd" had. Trots op zijn zoons en schoondochters, blij met zijn huis in een gezellige en behulpzame buurt. Het laatste jaar ging alles moeizamer, vaatproblemen en "suiker" bezorgden hem last en pijn. Een niet helend wondje aan de teen bleek ernstiger te zijn dan verwacht. Ruim drie maanden in het ziekenhuis, met een slechte conditie en veel pech werd hem uiteindelijk teveel. Op 18 juli 2005 moest onze dappere strijder, onze "bikkel" de zware strijd opgeven.

Lieve vader, bedankt voor alles.
Rust zacht. Je hebt het verdiend.

Rob	Marc
Helma	Sandra